

Mál nr. 152/2013**M****og****vátryggingafélagið X v/ frítímaslysatryggingar og sjúkra- og slysatryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu úr tveimur slysatryggingum er maður féll úr stiga.****Gögn.**

66. Málskot, móttakið 26.3.2013, ásamt fylgigögnum.

67. Bréf X, dags 6.5.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 19.8.2012 var M að vinna utandyra við viðhald húss heima hjá sér. Féll hann þá úr stiga í garði við húsið. Í skýrslu lögreglu um slysið segir að tveir stigar hafi verið á bakhlið hússins og ekki sé vitað úr hvorum stiganum M datt. Annar stiginn hafi verið 2,17 m með sjö þrepum. Hinn stiginn hafi verið heldur stærri eða 9,75 m á hæð.

Í lögregluskýrslu kemur fram að sjúkraflutningamenn hafi spurt M hvort hann hafi drukkið eitthvað áfengi og kvaðst M hafa fengið sér í „aðra tána“. M var fluttur á bráðadeild Landspítalans. Í læknaþreffi frá deildinni kemur fram að M segist hafa drukkið tvo bjóra áður en slysið varð.

M varð fyrir nokkrum meiðslum við slysið og hefur krafist bóta úr tveimur slysatryggingum hjá X, annars vegar frítímaslysatryggingu sem er hluti af heimilstryggingu hjá X og hins vegar sjúkra- og slysatryggingu. X hefur hafnað bótaskyldu úr báðum slysatryggingunum, annars vegar á þeim forsendum að ekki hafi verið um slys að ræða í skilningi þeirra vátryggingarskilmála sem um vátryggingarnar gilda og hins vegar að M hafi fyrirgert rétti til bóta með því að hafa verið undir áhrifum áfengis er slysið varð. Vísar X til ákvæða í viðkomandi vátryggingarskilmálum um að ekki séu bætt slys sem verða vegna matareitrunar, drykkjareitrunar eða neyslu eitur- eða nautnalyfja. Ennfremur vísar X til 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004, en skv. 1. mgr. þeirrar greinar má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins ef vátryggður hefur valdið því af stórkostlegu gáleysi að vátryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið.

Álit.

Svo sem fyrr greinir voru tveir stigar í garðinum við heimili M er hann slasaðist. Ekki er ljóst af gögnum málsins úr hvorum stiganum M féll né heldur hversu hátt fallið var nákvæmlega.

Samkvæmt 4. kafla í skilmálum heimilstryggingar og 1. kafla sjúkra- og slysatryggingar greiðir X bætur vegna slyss er sá sem vátryggður er verður fyrir eins og nánar er mælt fyrir um í viðkomandi köflum skilmálanna, en með orðinu „slys“ er í báðum tilvikum átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem vátryggður er og gerist án vilja hans. Um það er ekki deilt að M varð fyrir meiðslum er hann í umrætt sinn féll úr stiga. Þá verður að telja að ekki sé vafa undirorpið að M hafi orðið fyrir meiðslunum við það högg sem hann fékk á líkamann er hann skall í jörðina. Fallið úr stiganum og höggið sem M fékk á líkamann við það að lenda á jörðinni er sá atburður sem olli meiðslunum. Ekkert liggur fyrir annað en að um utanaðkomandi hafi

verið að ræða. M varð því fyrir meiðslunum af völdum slyss í skilningi þeirra vátryggingarskilmála sem hér eiga í hlut.

Fyrrgreind skilmálaákvæði um að ekki séu bætt slys sem verða vegna matareitrunar, drykkjareitrunar eða neyslu eitur- eða nautnalyfja verður í því tilviki sem hér er til umfjöllunar að meta út frá ófrávíkjanlegu ákvæði 1. mgr. 90. gr. vsl. um að því aðeins er heimilt að lækka eða fella niður ábyrgð félagsins að vátryggður hafi af stórkostlegu gáleysi valdið vátryggingaratburði. Hið eina sem liggur fyrir um áfengisneyslu M fyrir slysið er að hann hafi fengið sér í „aðra tána“ og að hann hafi drukkið tvo bjóra. Ekkert liggur fyrir um magn áfengis í blóði hans. Ekkert liggur heldur fyrir um það hvort greina hafi mátt áfengisáhrif hjá honum eða hversu mikil þau áfengisáhrif hafi verið. Þrátt fyrir það sem M tjáði sig um áfengisneyslu sína fyrir slysið þykir að öðru leyti ekki nægilega sannað samkvæmt gögnum málsins að hann hafi verið undir áhrifum áfengis er slysið varð. Í ljósi þessa verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að M hafi valdið slysinu með háttsemi sem verður metin honum til stórkostlegs gáeysis. Eru því ekki efni til að skerða bætur eða fella þær niður á grundvelli ákvæða í viðkomandi vátryggingarskilmálum eða 1. mgr. 90. gr. vsl. M á því óskertan bótarétt bæði úr frítímaslysatryggingu heimilistryggingarinnar og sjúkra- og slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á óskertan rétt til bóta úr frítímaslysatryggingu heimilistryggingar og sjúkra- og slysatryggingu hjá X.

Reykjavík, 21. maí 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.